

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2012 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii

(Sprawa E-6/12)

(2012/C 360/05)

Skarga przeciwko Królestwu Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 19 czerwca 2012 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Xaviera Lewisa i Fionę M. Cloarec, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgium.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) stwierdzenie, że poprzez utrzymywanie w mocy praktyki administracyjnej, która nie przewiduje dokonywania oceny, czy dziecko mieszkające z innym rodzicem poza Norwegią jest głównie na utrzymaniu rodzica mieszkającego w Norwegii i żyjącego w rozłączeniu od drugiego rodzica, Królestwo Norwegii narusza art. 1 lit. f) ppkt (i), zdanie drugie, w związku z art. 76 aktu, o którym mowa w pkt 1 załącznika VI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, ze zmianami), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tegoż porozumienia;
- 2) obciążenie Królestwa Norwegii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Rozdział 7 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 zawiera przepisy regulujące kwestię koordynacji przyznawania świadczeń rodzinnych w sprawach transgranicznych.
- W artykule 1 lit. f) ppkt (i) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 termin „członek rodziny” zdefiniowano jako „każdą osobę określoną lub uznaną za członka rodziny lub określoną jako członek gospodarstwa domowego przez ustawodawstwo, na mocy którego udzielane są świadczenia (...); jednakże, jeżeli to ustawodawstwo uznaje za członka rodziny lub członka gospodarstwa domowego jedynie osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące z pracownikiem najemnym lub osobą prowadzącą działalność na własny rachunek lub studentem, warunek ten uważa się za ukończony, jeżeli osoba, o której mowa, pozostaje głównie na utrzymaniu tej osoby. (...)”.
- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że na podstawie art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 świadczenia rodzinne to świadczenia, które mają umożliwić jednemu z rodziców oddanie się wychowaniu małego dziecka oraz wynagrodzić wysiłki związane z wychowaniem dziecka, pokrycie innych kosztów opieki i wychowania dziecka oraz, w zależności od sytuacji, złagodzenie niedogodności finansowych wynikających z rezygnacji z dochodu pochodzącego z działalności zawodowej.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że celem art. 73 i 74 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 jest zagwarantowanie członkom rodziny pracowników, zamieszkującym w innym państwie EOG, przyznawania świadczeń rodzinnych przewidzianych w stosownym ustawodawstwie państwa, z którym pracownik ma powiązanie.

-
- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że praktyka administracyjna, zgodnie z którą w sprawach tranzgranicznych organy norweskie (mianowicie norweskie służby ds. pracy i dobrobytu (*Norwegian Labour and Welfare Service, NAV*)) oceniają, czy rodzic pracujący w Norwegii posiada regularne miejsce zamieszkania ze swoją rodziną w innym państwie EOG w okresach, gdy nie pracuje w Norwegii, bez oceniania przy tym, czy dziecko „jest głównie na utrzymaniu” rodzica pracującego w Norwegii – stanowi naruszenie art. 1 lit. f) ppkt (i), zdanie drugie w związku z art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.
-